

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Enchiridivm Chronologicvm Sacrae Et Prophanæ Historiæ

Salian, Jacques

Coloniæ Agrippinæ, 1638

Capvt XI. Alia quædæm in eandem rugulam peccata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64957)

CAPVT XI.

*Alia quedam in eandem rugu-
lam peccata.*

Per simili modo peccatur ab ijs, qui
vt ortum Abrahæ, in septuagesimo
Patris anno constituent, quod Scri-
ptura non asserit, quod tamen de pro-
peranti apparere solet, sacram Chro-
nologiam totis sexaginta annis dimi-
nuunt ac detruncant: suppari quoque
licentia duas inuehunt eiusdem Pa-
triarchæ peregrinationes, quamuis
nullū extet in tota Scriptura, de prio-
re illa tam diuturna 60. annorum per-
e-grinatione, vestigium. Et si Moses Pa-
triarcham, ex ipsa eductum Chaldæa,
in Haram & Mesopotamiam, in Syri-
am, Chananitidem & Ægyptum, om-
nibus prope vestigijs persequitur.

Quæ cum in Annalibus nostris di-
ligentius persecuti essemus, non quie-
uerunt tamen qui contra sentiunt.
Quippe absurdum putant existimare
Mosem non posuisse distinctius annū
Patriarchæ natalem, cum cæterorum
Patriarcharum annos tam explicate
distincteq; notauerit. Quibus nos re-
spondebimus non esse nostrū, de Mo-
sis cōsilio proferre sententiam; possu-

Introductio

mus tamen non temere dicere, Mo-
sem in isto Patriarcharum catalogo,
distincte semelque dixisse, quod pro-
positum habuit de singulis dicere: de
Abrahamo vero, propter quem texe-
batur illè catalogus, & in quo termi-
natur, non ita exactè ibi dixisse, sed e-
ius orrum cum fratribus miscuisse.
Quare autem: nimirum quia deinceps
accuratè, & ex instituto de ipso actu-
rus erat. Eodem modo idem Moses in
exponenda rerum productione, enu-
meravit primò singula, quæ sex dierū
serie à Deo producta sunt; ibidemque
de productione Adami & Eux confu-
se dixit, *Creavit Deus hominem ad ima-*
ginem suam, masculinum & foeminā crea-
vit eos: adeo ut eos ne nominaret qui-
dem. Nimirum postmodum utriusq;
productionem ac formationem sigil-
latim erat explicaturus.

Gen. I. 27.

Sed placet hoc ipsum altero, cum
bona Lectoris venia, exemplo firma-
re. Eandem quippe narrandirationem
& viam ab eodem scriptore in Noëmo
servatam videmus. Primorum enim
Patriarcharum catalogum ab Adamo
exorsus, ad Noëmum vsque ita pro-
duxit, ut singulorum ab illo capite æ-
tatem & sèbolè, quæ prodendæ mor-
talium progressionì serviebat, strictim

per-

ad Chronologiam.

pertexeret; in Noëmo autem ita filium
narrationis abruptit, ut eius ætatem &
filios nominasse contentus, nouam
deinceps narrationem ordiretur, in
qua de ipso Noëmo filijsque eius dif-
fereret accuratius. Ex quibus facile est
intelligere, quæ hoc quoque loco
Scriptoris sacri mens fuerit in Abra-
hami stirpe, & auorum eius serie con-
struenda.

Itaque ne ille quidem locus, quem
vnum plurimum sibi fauere putant,
natalem hunc annum distincte ponit:
quippe qui in eundem annum ortum
duorum Abrahæ fratrum conferat,
Nachoris, inquam, & Arani; quos ta-
men eodem ipso anno natos probare
non possunt; præsertim cum Aran ex
Iosephi, & communissima Hebræorū
sententia, cui S. Augustinus, S. Hiero-
nymus, S. Thomas, Abulensis, Pereri-
us, alijq; passim interpretes assentiun-
tur, Aran, inquam, fuerit Saræ pater,
& socer Abrahæ. Socer autem ad ge-
nerū se instar habet parentis. Deinde
nonne hic annus, de quo certamus, sa-
tis accuratè mox expressus est à Mose,
cum scripsit anno patris ducentesimo
quinto Abrahamum natum fuisse an-
nos quinque supra septuaginta? Deni-
que quomodo absurdum putant non

*In trad. l.
Hebr.*

ē s. distin-

Introductio

distincte positum annum istum à legislatore, neque absurdum existimant annos sexaginta prioris peregrinationis Abrahamiticæ mirabili, ne dicā incredibili silentio, ab eodem scriptore suppressos, qui, ut dicebamus, omnia eius dicta, facta, consilia, hospitia per singulos prope dies accuratè dinumeret. Non contenti porro aduersarij geminā Abrahæ ex Haran propugnare migrationē, nos etiam peruersionis audacter accusant, quam ipsi eodem in loco vitare non possunt, dum S. Stephani verba trahunt; atq; peruertunt. Quippe cum is distincte atq; ordine dixisset translatum Abrahamum in Chananitidem, post mortem patris, & non datam illi hereditatem in ea, neq; passum pedis, quippe quem Deus peregrè agere, in ea regione statuerat; sed repromissam tamen in gratiam vsuque filiorū eius, quos nondum susceperat: ipsi promissionem aliò trahunt, & in id tempus peruertendo transferunt, quo primum tempore Patriarcha è Chaldæa cum patre proficiscebatur, id est, ad annum retro sexagesimum quintum.

Vide quæso, mi Lector, locum ipsum, nec patere offundi tenebras luci. Nam D. Stephanus, prout ratio temporis

Wapasp.
pns.

p. 90. Rut.

AB. 7. 5.

ad Chronologiam.

poris exigebat, principio translationem, siue migrationem in Chananæam posuit, volente Deo famulum suum quasi in rem præsentem, & possessionem venire regionis, quæ filiis eius destinata erat; qui cum nondum nati essent, ideoque ipsis dari non posset, pater ipse eorum nomine, terræ possessionem adiit, quasi ex Prætoris decreto dicentis, *Semini tuo dabo terram hanc*, quam scilicet præsentem ostendebat præsens. Quam promissionem senex se acceptam habere protinus ostendit, ædificato ibidem altari. Vides Lector, promissionem dationi substitutam; eique quodammodo cohærentem, & eodem orationis filo contextam, & in Chananitide, non in Chaldæa factam; quæ illi ita corrigunt ut promissionem velint 60. annis antecedere translationem, & Chananitidem in Chaldæam mutant, quasi Deus Abrahæ Chaldæam promiserit; denique *promissit* in *promiserat* conuertant. Nonne satius fuerat, fictitiam illam, nulloque modo necessariam, vel serò abolere migrationem, quam sacrorum codicum verba mentemque distorquere? Qua, ut par est, immota consistente, vitare non possunt quin Ismaël & Isaac nati sint, post

Introductio

annum patris centesimum trigessimū
quintum; cum tamen ille ortus sit an-
no patris octogesimo septimo, iste
centesimo.

Quoniam vero videbat amicus no-
ster improbabiliter atque absurde à
plerisque dici Abrahamum sexaginta
illis annis crebro adijisse parentem su-
um, in Charan tam diu commorantē,
maluit ipse omnia hæc pietatis atque
humanitatis officia, quasi impacta se-
curo præscindere, atque affirmare, ip-
sum semel omnino sub patris obitū,
paterni funeris curandi causa, & di-
uidendæ cum fratre hæreditatis, pro-
fectum in Charan. Itaque fatetur A-
brahamum totis sexaginta annis, pa-
tris caruisse conspectu, humanitatis ac
paternæ pietatis oblitum, qui tamen
in externos, ignotosque homines hu-
manissimus fuit: & eius parentis obli-
tum, qui propter suum in ipsum amo-
rem, è paterna domo tam grandis na-
tu, cum ipso migrauerat: & quod ca-
put est, quem infirmum in fide ac ty-
ronem studiosè foueri oportebat. Ita-
que, si ipsum audies, cadet in sanctissi-
mum Patriarcham seuerissima illa vox
Apostoli, *Si quis suorum, & maxime do-
mesticorum curam non habet, fidem nega-
uit, & est infideli deterior.* Absit à nobis

1. Tim. 5, 8.

tam

ad Chronologiam.

tam male de tali ac tanto viro sentire. Affuit illi potius charitate singulari, ut filium bene moratum decebat, ad annos fere quinque in Charan; & quem iam dudum à recto Dei cultu aberrantem, Deo conciliauerat, eundem ad mortem vsq; in vera religione sustentavit. Imo hæc vna causa fuit, cur quinque annis, à relictâ Chaldæa, profectio-
nem differret in Chananaeorum terras.

Prudentia quoque, & rectæ rationis iudicium merito desideretur in ijs, quibus non satis est testium in Septuaginta viris, vtique sapientibus, & Dei spiritu plenis, & quorum non intererat mentiri; ac ne in sancto quidē Luca Euangelista, cum iuniorem Cainan posteriorum Patriarcharum chroniferunt; eiusque ortum, parentem, ætatem, liberos, mortemq; definiunt. Neq; intelligunt, qui contra sentiunt, iustam Moyfi causam esse potuisse, cur illum prætermitteret, sicut S. Matthæo fuit, tres vt reges in suo Euangelico catalogo missos faceret; non potuisse autem esse S. Lucæ, neque Septuaginta senioribus causam vllam, cur hunc Cainan Patriarcharum catalogo falsò insererent, quod sine mendacio fieri profecto non potest.